

**ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΠΕΙΡΑΙΩΣ**  
**ΓΡΑΦΕΙΟ ΕΠΙ ΤΩΝ ΑΙΡΕΣΕΩΝ ΚΑΙ ΤΩΝ ΠΑΡΑΘΡΗΣΚΕΙΩΝ**  
 Εν Πειραιεί τη 2<sup>α</sup> Δεκεμβρίου 2024

**ΓΙΑΤΙ ΟΔΕΥΕΙ Ο ΔΥΤΙΚΟΣ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΣΜΟΣ ΣΤΗΝ**  
**ΑΥΤΟΚΑΤΑΣΤΡΟΦΗ ΤΟΥ;**

(Σχόλιο στην πρόσφατη παραίτηση του αγγλικανού «αρχιεπισκόπου»)

Ο Αγγλικανισμός αποτελεί μια παρατέρα εκτροπή από τον Παπισμό, από τον οποίο αποσκίρτησε το 1534, όχι λόγω διαφωνιών για τις παπικές κακοδοξίες και τις τερατωδίες, αλλά για ιδιοτελείς λόγους. Συγκεκριμένα, να εξυπηρετήσει τον παράνομο δεύτερο γάμο του βασιλιά **Ερρίκου Η΄**, με την ερωμένη του **Άννα Μπολέυν**, θέλοντας να χωρίσει την νόμιμη σύζυγό του **Αικατερίνη της Αραγωνίας**, τον οποίο αρνούσαν ο «**Πάπας**»!

Μετά την απόσχισή του, εκτός του «**πρωτείου**» του «**Πάπα**», δεν απέβαλλε καμιά άλλη από τις κακοδοξίες του Παπισμού, αντίθετα, επηρεασμένος από το «**κίνημα**» του Προτεσταντισμού, προχώρησε και σε άλλες πλάνες, ώστε να τοποθετείται ανάμεσα στον Παπισμό και τον Προτεσταντισμό. Έτσι «**Για μερικούς Αγγλικανούς εκπροσωπεί μια μορφή ρωμαιοκαθολικισμού χωρίς τον Πάπα, για άλλους μια μορφή Προτεσταντισμού, και για άλλους έναν συνδυασμό των δύο. Η Αγγλικανική Εκκλησία βρίσκεται σε πλήρη κοινωνία με τις λουθηρανικές εκκλησίες της Σκανδιναβίας και της Βόρειας Αμερικής, και με τους Παλαιοκαθολικούς...**»<sup>1</sup>.

Σύμφωνα με την «**Νέα Ομολογία**» των 42 άρθρων του 1552, «**...η λατρεία και η διδασκαλία μετερρυθμίσθησαν εν μετριοπαθεί καλβινικό πνεύματι, αλλ' η μεν ομολογία μάλλον εκαλβίνιζε, το δε ευχολόγιον μάλλον εκαθολίκιζε. Διτηρήθη ο επισκοπικός βαθμός και η έννοια της ειδικής ιερωσύνης, δια τούτο η Αγγλικανική Εκκλησία εκτιμά και υπέρ εαυτής διεκδικεί την αδιάκοπον αποστολικήν διαδοχήν**»<sup>2</sup>.

Γενικά και με την πάροδο των αιώνων η Αγγλικανική «εκκλησία» προχώρησε στη λεγόμενη Αγγλική Μεταρρύθμιση. Κατ' αυτήν ο Αγγλικανισμός, ενώ απέρριψε τον «**Πάπα**» και ολόκληρο το διοικητικό σύστημα του Παπισμού, σταδιακά προσέλαβε και πολλά στοιχεία από τον Προτεσταντισμό. Στους κόλπους του αναπτύχθηκαν διάφορες τάσεις, (συντηρητικοί, φιλελεύθεροι κ.α.), μεταξύ των οποίων δεν υπάρχει απόλυτη ενότητα στη διδασκαλία και στη λατρεία. Από πολλούς θεωρείται ότι βρίσκεται μεταξύ του Παπισμού και του Προτεσταντισμού.

<sup>1</sup>[https://el.wikipedia.org/wiki/%CE%91%CE%B3%CE%B3%CE%BB%CE%B9%CE%BA%CE%B1%CE%BD%CE%B9%CE%BA%CE%AE\\_%CE%95%CE%BA%CE%BA%CE%BB%CE%B7%CF%83%CE%AF%CE%B1](https://el.wikipedia.org/wiki/%CE%91%CE%B3%CE%B3%CE%BB%CE%B9%CE%BA%CE%B1%CE%BD%CE%B9%CE%BA%CE%AE_%CE%95%CE%BA%CE%BA%CE%BB%CE%B7%CF%83%CE%AF%CE%B1)

<sup>2</sup> [https://www.oodegr.com/oode/thriskies/agglitanoi/genika\\_1.htm](https://www.oodegr.com/oode/thriskies/agglitanoi/genika_1.htm)

Μπορούμε να την θεωρήσουμε μάλλον ως μια προτεσταντική ομολογία, επειδή η Βίβλος θεωρείται ως η μοναδική πηγή της θείας αποκαλύψεως. Εκείνο που πρέπει να τονίσουμε εδώ είναι ότι ενώ απέβαλε τις κακοδοξίες του πρωτείου και του αλαθήτου του «**Πάπα**», (και αυτό είναι κάτι το θετικό), ωστόσο όμως διατήρησε άλλες κακοδοξίες του Παπισμού, ενώ παράλληλα προσέλαβε και ενσωμάτωσε στην διδασκαλία της πολλές πλάνες από τον Προτεσταντισμό, πράγμα που τον απομάκρυνε ακόμη περισσότερο από την Ορθοδοξία<sup>3</sup>.

Όπως είναι γνωστό, υπό την ισχυρή επίδραση του Προτεσταντισμού, αρνήθηκε την φύση και την σωστική λειτουργία των Ιερών Μυστηρίων στην Εκκλησία. Δέχεται μόνον δύο, το Βάπτισμα και την Θεία Ευχαριστία, θεωρώντας τα, ως τα μόνα θεσπισθέντα από το Χριστό. Δεν θεωρεί ως μυστήριο την ιεροσύνη, ότι δήθεν δεν θεσπίστηκε από τον Κύριο. Αυτό είχε ως συνέπεια την θέσπιση της «**γυναικείας ιεροσύνης**» και την διαμόρφωση μιας ελευθεριάζουσας κατάστασης στον αγγλικανικό «**κλήρο**».

Αλλά, επειδή το δόγμα είναι αλληλένδετο με το ήθος, ο αιρετικός Αγγλικανισμός, όπως και κάθε αίρεση, μετά την έκπτωσή του από την ορθή πίστη, ακολούθησε και η έκπτωσή του όσον αφορά το ήθος και τον τρόπο ζωής. Απογυμνωμένος από την γνήσια χριστιανική πνευματικότητα βαίνει συνεχώς προς την κοσμικότητα, υιοθετώντας πτωτικά και αμαρτωλά πάθη, τα οποία πασχίζει να τα συμβιβάσει με την χριστιανική διδασκαλία και ζωή. Ιδιαίτερα τα τελευταία χρόνια, με την επέλαση του **δικαιωματισμού** και την επικράτηση της **Woke agenda** η Αγγλικανική «**εκκλησία**» συναγωνίζεται επάξια τις λογίς προτεσταντικές παραφυάδες, με τα τολμηρά «**ανοίγματα**» της προς τον σύγχρονο αναρχικό φεμινισμό και την ομοφυλοφιλία. Σε παλιότερη ανακοίνωσή μας, με τίτλο: «**ΤΟ ΔΙΛΗΜΜΑ ΠΕΡΙ ΤΟΥ «ΟΥΔΕΤΕΡΟΥ ΦΥΛΟΥ ΤΟΥ ΘΕΟΥ» ΣΤΟΝ ΑΓΓΛΙΚΑΝΙΣΜΟ!**», είχαμε σχολιάσει απόφασή της να απαλείψει ως και το «**φύλο**» του Θεού, προς χάριν του ισχυρού λόμπυ του φεμινισμού στις τάξεις του Αγγλικανισμού<sup>4</sup>.

Σύμφωνα επίσης με δημόσιες τοποθετήσεις αγγλικανών «**κληρικών**», δηλώνουν ομοφυλόφιλοι και μάλιστα πολλοί από αυτούς (άνδρες και γυναίκες) συζούν με άτομα του ιδίου φύλου, παραμένοντες «**λειτουργοί**» στην «**εκκλησία**» τους, η οποία τους ανέχεται! Είναι επίσης γνωστό πως σε πολλές από τις «**εκκλησίες**» της «**Αγγλικανικής Κοινωνίας**», τελούνται ομοφυλοφιλικόι «**γάμοι**»!

Η Αγγλικανική «**εκκλησία**» ευθύνεται επίσης και για σκάνδαλα ηθικής φύσεως, όπως και η «**μητέρα**» της η παπική, τα οποία όπως

<sup>3</sup>[https://www.ekklisiaonline.gr/nea/pireos-to-dilimma-peri-tou-oudeterou-fylou-tou-theou-ston-anglikanismo/#google\\_vignette](https://www.ekklisiaonline.gr/nea/pireos-to-dilimma-peri-tou-oudeterou-fylou-tou-theou-ston-anglikanismo/#google_vignette)

<sup>4</sup><https://www.ekklisiaonline.gr/nea/pireos-to-dilimma-peri-tou-oudeterou-fylou-tou-theou-ston-anglikanismo/>

εκείνη, τα συγκαλύπτει! Αιτία αυτών των συγκαλύψεων υπήρξε η πρόσφατη παραίτηση «**Αρχιεπισκόπου**» του Καντέρμπουρι **Τζάστιν Γουέλμπι**, και «**Πριμάτου**», (Προκαθημένου) της «**Αγγλικανικής Εκκλησίας**», για συγκάλυψη και υπόθαλψη φρικώδους σεξουαλικού σκανδάλου. Αυτή την παραίτηση θα σχολιάσουμε στην παρούσα ανακοίνωσή μας.

Όπως ήταν αναμενόμενο, η παραίτηση του αγγλικανού αξιωματούχου προκάλεσε παγκόσμιο σάλο, αποκαλύπτοντας την ως τώρα καλυμμένη ηθική σήψη και της «**Αγγλικανικής Εκκλησίας**» και γενικότερα την κατάρρευση της αξιοπιστίας και σοβαρότητας του δυτικού Χριστιανισμού. Σύμφωνα με σχετικό δημοσίευμα: «**Ο αρχιεπίσκοπος του Καντέρμπουρι παραιτήθηκε αφότου ανεξάρτητη έκθεση τον κατηγόρησε για τους χειρισμούς του σχετικά με τις καταγγελίες για κακοποίηση. Ο αρχιεπίσκοπος Τζάστιν Γουέλμπι, 68 ετών, παραιτήθηκε την Τρίτη, πέντε ημέρες αφότου η ανεξάρτητη έκθεση Makin Report τον κατηγόρησε ότι δεν συνέχισε την διερεύνηση καταγγελιών για κατά συρροή σωματική και σεξουαλική κακοποίηση από εθελοντή που συνδέεται με την Εκκλησία της Αγγλίας. Σύμφωνα με το Al Jazeera, ο Γουέλμπι ανακοίνωσε την παραίτησή του “με θλίψη”, αναλαμβάνοντας την “προσωπική και θεσμική ευθύνη” για την έλλειψη δράσης σχετικά με τις “αποτρόπαιες κακοποιήσεις” που φέρεται να διέπραξε ο αείμνηστος Τζον Σμιθ, εθελοντής σε χριστιανικές θερινές κατασκηνώσεις πριν από δεκαετίες. “Οι τελευταίες ημέρες ανανέωσαν το μακροχρόνιο και βαθύ αίσθημα ντροπής μου για τις ιστορικές αποτυχίες της Εκκλησίας της Αγγλίας στον τομέα της διασφάλισης”, δήλωσε ο Γουέλμπι»<sup>5</sup>.**

Ποιος ήταν ο Τζον Σμιθ και για τι κατηγορήθηκε; «**Ο Σμιθ ήταν ένας ευαγγελικός, γεννημένος στον Καναδά, Βρετανός δικηγόρος, ο οποίος κατείχε ηγετικούς ρόλους σε μια φιλανθρωπική οργάνωση με την ονομασία Iwerne Trust, η οποία λειτουργούσε χριστιανικές κατασκηνώσεις στην Αγγλία και την Ουαλία. Οι αρχικές λεπτομέρειες για τη σωματική κακοποίηση από τον Σμιθ μαθητών που είχαν παρακολουθήσει τις κατασκηνώσεις κατά τη διάρκεια των δεκαετιών 1970 και 1980 προέκυψαν σε μια έκθεση του 1982 από τη φιλανθρωπική οργάνωση. Ο Σμιθ φέρεται να έφερνε μαθητές από δημόσια σχολεία κύρους στην Αγγλία, συμπεριλαμβανομένου του Winchester College, στο σπίτι του, όπου τους χτυπούσε με μαστούνι στην αποθήκη του. Το 1992, αφού αντιμετώπισε κατηγορίες για τη δολοφονία ενός εφήβου που βρέθηκε νεκρός σε μια πισίνα, ο Σμιθ μετακόμισε στο Κέιπ Τάουν της Νότιας Αφρικής. Το 2013, ένα θύμα**

<sup>5</sup><https://www.tanea.gr/2024/11/13/world/poios-einai-o-arxiepiskopos-tou-kantermpouri-pou-paraitithike-logo-seksoualiku-skandalou/>

κατήγγειλε κακοποίηση από τον Σμιθ στην Εκκλησία της Αγγλίας, η οποία με τη σειρά της ανέφερε τους ισχυρισμούς στην αστυνομία, αλλά δεν ξεκίνησε έρευνα. Η έκθεση του Iwerne Trust του 1982 δημοσιοποιήθηκε το 2016, προκαλώντας έρευνα από το Channel 4 News το 2017. Ο Σμιθ πέθανε τον επόμενο χρόνο στο Κέιπ Τάουν σε ηλικία 77 ετών. Συνολικά, έχει θεωρηθεί υπεύθυνος για τη βίαιη κακοποίηση τουλάχιστον 115 παιδιών και νεαρών ανδρών στην Αγγλία, τη Ζιμπάμπουε και τη Νότια Αφρική. Η έκθεση ανέφερε ότι ο Σμιθ είχε υποβάλει αγόρια και νεαρούς άνδρες σε “βάνουση και φρικτή” σωματική και σεξουαλική κακοποίηση επί 40 χρόνια. Ο Σμιθ χτυπούσε ορισμένα θύματα με έως και 800 χτυπήματα με το μπαστούνι και προμήθευε πάνες για να απορροφήσει την αιμορραγία, ανέφερε η έκθεση»<sup>6</sup>! Δηλαδή, σύμφωνα με όσα αποκαλύπτονται, ο διαβόητος αγγλικανός «κληρικός» προφανώς ευθύνεται ακόμα και για δολοφονία τραγικού θύματός του!

Ο παραιτηθείς Αγγλικανός «αρχιεπίσκοπος» Τζάστιν Γουέλμπι, δήλωσε ότι δεν είχε «καμία ιδέα ή υποψία» για τα φρικτά εγκλήματα του Σμιθ, «αλλά η ανεξάρτητη έκθεση κατέληξε στο συμπέρασμα ότι είναι απίθανο να μην είχε γνώση των ανησυχιών σχετικά με τον Σμιθ τη δεκαετία του 1980»<sup>7</sup>.

Το δημοσίευμα αναφέρει ότι τοιούτου εγκλήματα είναι «καθεστώς» στην Αγγλικανική «εκκλησία», τονίζοντας πως, «Η παραίτηση του Γουέλμπι έρχεται με φόντο την εκτεταμένη ιστορική σεξουαλική κακοποίηση στην Εκκλησία της Αγγλίας. Μια έκθεση του 2022 από την Ανεξάρτητη Έρευνα για τη Σεξουαλική Κακοποίηση Παιδιών διαπίστωσε του λόγους για τους οποίους παρατηρείται το φαινόμενο. Ο σεβασμός στην εξουσία των ιερέων, τα ταμπού γύρω από τη συζήτηση για τη σεξουαλικότητα και μια κουλτούρα που παρείχε μεγαλύτερη υποστήριξη στους φερόμενους ως δράστες παρά στα θύματά, εν τέλει βοήθησαν να γίνει η Εκκλησία της Αγγλίας «ένα μέρος όπου οι κακοποιοί μπορούσαν να κρυφτούν»<sup>8</sup>!

Σύμφωνα με άλλο δημοσίευμα «Η παραίτηση του Αρχιεπισκόπου του Κάντερμπερι, Τζάστιν Ουέλμπι δεν ήταν κεραυνός εν αιθρία. Από την προηγούμενη Πέμπτη που είχε δημοσιοποιηθεί το πόρισμα της έκθεσης Μάκιν, η πίεση που δέχονταν ο πνευματικός ηγέτης της Αγγλικανικής εκκλησίας καθημερινά αυξανόταν. Η Γενική Σύνοδος της Εκκλησίας συγκέντρωσε πάνω από 1.500 υπογραφές κληρικών

<sup>6</sup> Όπου ανωτέρω

<sup>7</sup> Όπου ανωτέρω

<sup>8</sup> Όπου ανωτέρω

που ζητήσουν την απομάκρυνση του, ενώ και τα σχετικά δημοσιεύματα του βρετανικού Τύπου καθημερινά αυξάνονταν»<sup>9</sup>!

Πέραν αυτού, καταλυτική υπήρξε η στάση και η «ποιμαντορία» του Αγγλικανού «αρχιεπισκόπου», όσον αφορά την ραγδαία εκκοσμίκευση της Αγγλικανικής «εκκλησίας» και ιδιαίτερα την αποδοχή της ομοφυλοφιλίας. Πριν από τρία περίπου χρόνια ξέσπασε, εξαιτίας των επιλογών και αποφάσεών του, τεραστίων διαστάσεων κρίση. Δέκα αγγλικανοί «αρχιεπίσκοποι» απέσυραν την στήριξή τους προς το πρόσωπό του, για την ανοικτή στήριξή του προς τους ομοφυλόφιλους και τα ομόφυλα «ζευγάρια». Όπως δημοσιοποιήθηκε, «Η δυσφορία τους πήγασε από την απόφαση του κυβερνώντος σώματος της Αγγλικανικής Εκκλησίας, της Γενικής Συνόδου, να επιτρέψει σε κληρικούς να ευλογούν ζευγάρια του ίδιου φύλου. Η συντηρητική Παγκόσμια Νότια Αδελφότητα Αγγλικανικών Εκκλησιών, που αποτελείται από 25 αγγλικανικές Εκκλησίες και υποστηρίζει πως εκπροσωπεί το 75% των αγγλικανών παγκοσμίως, δήλωσε τη Δευτέρα πως η Εκκλησία της Αγγλίας έχει “απομακρυνθεί από την αληθινή πίστη” κι έχει χάσει το δικαίωμά της να δηλώνει “μητέρα” της αγγλικανικής κοινότητας»<sup>10</sup>!

Την εικόνα της πλήρους σύγχυσης στην Αγγλικανική «εκκλησία» σκιαγραφεί η συνέχεια του δημοσιεύματος: «οι προοδευτικοί εξοργίστηκαν διότι, κατά την άποψή τους, η Αγγλικανική Εκκλησία θα συνέχιζε να αντιμετωπίζει τα ζευγάρια του ίδιου φύλου ως “δεύτερης κατηγορίας”, ενώ οι συντηρητικοί θύμωσαν γιατί η Εκκλησία φαινόταν να γυρίζει την πλάτη στην παραδοσιακή διδασκαλία για τον γάμο και τη σεξουαλικότητα»<sup>11</sup>!

Αυτή η κατάπτωση του Αγγλικανισμού, όχι μόνο σε ατομικό επίπεδο, αλλά κυρίως σε θεσμικό, έχει ολέθρια αποτελέσματα τόσο στην «Αγγλικανική Εκκλησία». Άλλο δημοσίευμα είναι αποκαλυπτικό μιας πρωτοφανούς κρίσης. Συγκεκριμένα, «Η Βρετανία δεν μπορεί πλέον να χαρακτηρίζεται ως χριστιανική χώρα, αποφαίνονται τα 3/4 των ιερέων της Εκκλησίας της Αγγλίας σε μεγάλη δημοσκόπηση που πραγματοποιήθηκε για την εφημερίδα Times. Συγκεκριμένα, μόνο το 24% των κληρικών απάντησε πως η Βρετανία μπορεί να συνεχίσει να χαρακτηρίζεται χριστιανική χώρα. Το 64% είπε ότι η Βρετανία μπορεί να χαρακτηρίζεται χριστιανική αλλά μόνο με ιστορικούς και

<sup>9</sup><https://www.cnn.gr/kosmos/story/448483/vretania-i-epistoli-paraitisis-tou-arxiepiskopou-tou-kantermpouri>

<sup>10</sup> <https://www.kathimerini.gr/world/562290916/vathy-rigma-stin-agglikaniki-ekklisia/>

<sup>11</sup> Όπου ανωτέρω

όχι τρέχοντες όρους. Το 9% απάντησε ξεκάθαρα ότι η Βρετανία δεν μπορεί πλέον να περιγράφεται ως χριστιανική χώρα»<sup>12</sup>!

Οι αγγλικανικός «κλήρος» ευθύνονται τα μέγιστα γι' αυτή την κατάσταση. «Η έρευνα αποκαλύπτει επίσης την ισχυρή επιθυμία των Αγγλικανών κληρικών για σημαντικές αλλαγές στο δόγμα της Εκκλησίας τους επί θεμάτων όπως το σεξ, ο σεξουαλικός προσανατολισμός, ο γάμος και ο ρόλος της γυναίκας στο ιερατείο, έτσι ώστε οι επίσημες εκκλησιαστικές θέσεις να ευθυγραμμιστούν περισσότερο με την επικρατούσα κοινή γνώμη. Για παράδειγμα, η πλειοψηφία των κληρικών θέλει να αρχίσει η τέλεση στην εκκλησία γάμων μεταξύ συζύγων του ίδιου φύλου, αλλά και να τερματιστεί η εναντίωση στο προγαμιαίο και ομοφυλοφιλικό σεξ. Πολλοί επίσης δηλώνουν υψηλά επίπεδα άγχους και κόπωσης, αλλά και φόβο ότι η προσπάθεια να ανατραπούν οι φθίνοντες αριθμοί του εκκλησιάσματος θα αποτύχουν, ενδεχομένως με τελική κατάληξη τον «αφανισμό» της Εκκλησίας»<sup>13</sup>!

Αυτή είναι δυστυχώς η κατάσταση έσχατης κατάπτωσης της Αγγλικανικής «εκκλησίας». Χωρίς να επιχαίρουμε και να χαιρεκακούμε για τους πλανεμένους Χριστιανούς της «Αγγλικανικής Εκκλησίας» και γενικότερα του παραφθαρμένου δυτικού Χριστιανισμού, έχουμε ποιμαντικό χρέος να ασκούμε κριτική στις πλάνες και τις λαθεμένες επιλογές τους.

Θεωρούμε ότι η ρίζα του κακού στην Δυτική Χριστιανοσύνη βρίσκεται στον μεσαιωνικό σχολαστικισμό, ο οποίος θέλησε να υποτάξει την υπέρλογη Θεία Αποκάλυψη στην ανθρώπινη λογική. Η ανθρώπινη σχετικότητα ήταν αδύνατον να μην σχετικοποιήσει το υπέρλογο, παραμερίζοντας την «**άπαξ παραδοθήση τοις αγίοις**» πίστη (Ιουδ.3) νοθευοντάς την με ανθρώπινους συλλογισμούς. Και όπως προέγραψε ο Αδελφόθεος Ιούδας «**περί της κοινής σωτηρίας ανάγκην**», οι τραγικοί άνθρωποι που θα προβαίνουν στην νόθευση της άπαξ προδοθείσας πίστεως στην Εκκλησία του Χριστού, θα καταδικάσουν τους εαυτούς τους εις «**κρίμα**», «**μεταθέντες εις ασέλγειαν**», καθότι «**τον μόνον δεσπότην και Κύριον ημών Ιησούν Χριστόν αρνούμενοι**» (Ιουδ.3). Με τον όρο «**κρίμα**» ο άγιος και θεόπνευστος Απόστολος εννοεί την αναπόφευκτη κρίση, την κατάπτωση και με τον όρο «**ασέλγεια**» την επίσης αναπόφευκτη ηθική καταρράκωση. Και τούτο, όπως προαναφέραμε, η σχέση δόγματος και ήθους είναι αλληλένδετη. Δεν χρειάζεται να αναφέρουμε παραδείγματα από την ιστορία των αιρέσεων, στις οποίες οι πλάνες συνοδεύονται απαραίτητα και με έκπτωση της ηθικότητας, διότι είναι γνωστά.

<sup>12</sup>[https://www.pentapostagma.gr/kosmos/7189583\\_oi-iereis-tis-bretanias-lene-oti-i-hora-den-einai-pleon-hristianiki](https://www.pentapostagma.gr/kosmos/7189583_oi-iereis-tis-bretanias-lene-oti-i-hora-den-einai-pleon-hristianiki)

<sup>13</sup> Όπου ανωτέρω

Σύμφωνα με τους αγίους Πατέρες, ο άνθρωπος αναγεννιέται, αγιάζεται και σώζεται μόνο μέσα στην Εκκλησία, την Ορθόδοξη, την Μία, Αγία, Καθολική και Αποστολική Εκκλησία του Χριστού. Μόνο μέσα σε αυτή, διά την ορθής πίστεως, της επενέργειας των Ιερών Μυστηρίων και του προσωπικού αγώνα του κάθε πιστού, τον επισκιάζει η Θεία Χάρις, τον ενδυναμώνει και τον θωρακίζει από τις επιθέσεις του διαβόλου και τις αμαρτωλές έξεις της πτωτικής ανθρώπινης φύσης μας. Χάρις σε αυτή την πνευματική πανοπλία προφυλάσσεται και πορεύεται στη ζωή του, **«άχρις ου μορφωθή Χριστός»** (Γαλ.4,19) σε αυτόν. Μέχρις ότου αποκτήσει **«νουν Χριστού»** (Α΄ Κορ.2,16).

Αντίθετα, οι εβρισκόμενοι εκτός της Εκκλησίας, στα σχίσματα, τις αιρέσεις, τις θρησκείες του κόσμου και την αθεΐα, στερούνται αυτού του θείου δώρου, της πνευματικής πανοπλίας και είναι ευάλωτοι στις επιθέσεις του πονηρού και τα πάθη της σάρκας. Έτσι εξηγείται η ανηθικότητα στους αιρετικούς!

Αλλά υπάρχει και μια άλλη πολύ σημαντική παράμετρος για μας τους ορθοδόξους. Με την επέλαση του θρησκευτικού συγκρητισμού, τον οποίο υπαγορεύουν και προωθούν σκοτεινές και αντίχριστες δυνάμεις, για την νόθευση και καταστροφή της μόνης σώζουσας ορθοδόξου πίστεως, πλείονες υψηλόβαθμοι κληρικοί, καθηγητές θεολογίας και άλλοι παράγοντες, αναλώνονται σε **«τολμηρά ανοίγματα»** και σε ατέρμονους και απόλυτα αναποτελεσματικούς διαλόγους με τους αιρετικούς, οι οποίοι δεν έχουν την παραμικρή διάθεση να απαρνηθούν τις πλάνες τους και να επιστρέψουν στην Μία και Αδιαίρετη Εκκλησία. Ισχυρίζονται ότι έτσι **«δίνουν την ορθόδοξη μαρτυρία»** στους αιρετικούς, αλλά η πραγματικότητα είναι εντελώς διαφορετική. Αντ' αυτού, καλούνται και εν πολλοίς αναγκάζονται να **«κατανοήσουν ορθοδόξως»** τις πλάνες των αιρετικών!

Εν προκειμένω, με τους αιρετικούς Αγγλικανούς, διεξάγεται **«θεολογικός διάλογος»** εδώ και πολλά χρόνια. Γίνονται συναντήσεις επί συναντήσεων και συζητήσεις επί συζητήσεων, αλλά χωρίς την παραμικρή πρόοδο να πειστούν οι Αγγλικανοί για τις πλάνες τους και να τις αποβάλλουν, ώστε να πραγματοποιηθεί η πολυπόθητη (από μέρους μας) ενότητά τους με την Εκκλησία. Θέτουν προς συζήτηση δευτερευούσης σημασίας θέματα, στα οποία αναγκαστικά συμφωνούμε και μένουν εκτός οι δογματικές και εκκλησιολογικές διαφορές! Να αναφέρουμε, παρενθετικά, και το γεγονός, ότι στους διαλόγους συμμετέχουν από αγγλικανικής πλευράς και γυναίκες **«κληρικοί»**, αναγκάζοντας τους ορθοδόξους να δέχονται έμμεσα και την **«γυναικεία ιεροσύνη»**!

Διερωτόμαστε, τι έχουμε να συζητήσουμε με μια **«εκκλησία»**, όπως η Αγγλικανική, η οποία διατηρεί τις περισσότερες παπικές πλάνες; Με μια **«εκκλησία»** η οποία έχει κοινωνία με πάμπολλες προτεσταντικές

«εκκλησίες» οι οποίες καταπατούν τους Όρους και τις Αποφάσεις των Αγίων Συνόδων, όπως η άρνηση του αειπάρθενου της Θεοτόκου, η τιμή των Αγίων και των Ιερών Εικόνων, η ποικίλη εκκλησιολογική παραφθορά, η άρνηση των Ιερών Μυστηρίων; Με μια «εκκλησία» η οποία περιφρονεί την δισχιλιόχρονη εκκλησιαστική Παράδοση και «χειροτονεί» γυναίκες. Με μια «εκκλησία» η οποία αποδέχεται την θεοκατάρατη ομοφυλοφιλία, την εκτροπή της ανθρώπινης φυσιολογίας και οντολογίας, τελεί «γάμους» ομοφυλόφιλων «ζευγαριών» και το πλέον φρικώδες: αποδέχεται «κληρικούς» της, άνδρες και γυναίκες, «παντρεμένους» ή συζώντας με άτομα του ίδιου φύλου!

Περαίνουμε την ανακοίνωσή μας, εκφράζοντας την ελκρινή μας λύπη για την πολυποικίλη κατάπτωση του Αγγλικανισμού και γενικότερα του αιρετικού Δυτικού Χριστιανισμού. Περισσότερο ανησυχούμε διότι αυτή η κατάπτωση έχει άμεσες και τραγικές συνέπειες και στο κοινωνικό σύνολο, το οποίο, βλέποντας αυτή την κατάσταση, απομακρύνεται όλο και περισσότερο από τις χριστιανικές αρχές και βαδίζει, είτε προς την αθεΐα, είτε προς τον δαιμονικό αποκρυφισμό της «**Νέας Εποχής**», ο οποίος ακμάζει στον δυτικό (και όχι μόνο) κόσμο.

Λυπούμαστε τέλος, διότι δια της ανηθικότητας του παραφθαρμένου Δυτικού Χριστιανισμού, ευτελίζεται, συκοφαντείται και βλασφημείται ο αληθινός Τριαδικός Θεός, ο Κύριός μας και Λυτρωτής μας Ιησούς Χριστός, η Κυρία Θεοτόκος, οι Άγιοί μας και γενικά απομειώνεται η χριστιανική μας πίστη. Έχουμε τη βεβαιότητα πως, όσες παραιτήσεις αξιωματούχων του Δυτικού Χριστιανισμού, όπως εν προκειμένω του αγγλικανού «**αρχιεπισκόπου**» **Τζάστιν Γουέλμπι**, και αν πραγματοποιηθούν, η κατάσταση δεν πρόκειται να αλλάξει, η κατάρρευσή του δεν θα ανασταλεί, η αποχριστιανοποίηση του δυτικού κόσμου δεν θα σταματήσει, ο τελικός όλεθρος για την ανθρωπότητα θα είναι αναπόφευκτος. Η μόνη σωτηρία του είναι η μετάνοιά του, η απάρνηση των πλανών του, η επιστροφή του στην αληθινή Μία, Αγία, Καθολική και Αποστολική Εκκλησία του Χριστού, την Ορθόδοξη! Αυτό ευχόμαστε και προσευχόμαστε!

**Εκ του Γραφείου επί των Αιρέσεων και Παραθρησκειών**



